

ע"פ 26985/08/19 - ארטיום שטנפר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 26985-08-19 שטנפר נ' מדינת ישראל 21 נובמבר 2019

בפני הרכב כבוד השופטים:

י. גריל, שופט עמית [אב"ד]

כ. סעב, שופט

ש. שטמר, שופטת עמיתה

המערער:

ארטיום שטנפר

ע"י ב"כ עוה"ד שלומי שרון

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

ע"י ב"כ עוה"ד מאיה הרטמן

פסק דין

א. הערעור שבפנינו הוא על גזר-דינו של בית-משפט השלום בקריות (כב' השופט י. טורס) מיום 1.7.19 ב- ת"פ 49472-07-18, לפיו נדון המערער, יליד 1992, ל-4 חודשי מאסר, אותם יישא בדרך של עבודות שירות, ו-6 חודשי מאסר על-תנאי, כשהתנאי הוא שהמערער לא יעבור במשך שלוש שנים עבירה לפי פקודת הסמים, ויורשע בה.

כמו-כן, הועמד המערער בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים, ועוד הוטל עליו תשלום קנס בסך 5,000 ₪.

כל זאת, לאחר שהמערער הורשע ביום 2.8.18, לפי הודאתו, בעבירות של גידול, ייצור, הכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 של פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"), וכן החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא של פקודת הסמים.

ב. בכתב-האישום, שבעובדותיו הודה המערער, צוין, שהמערער שכר לעצמו בית בנשר, ובמהלך שנתיים, עובר למתואר בכתב-האישום, הסב המערער את הבית למעבדה לגידול שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס.

ביום 16.7.18 גידל המערער במעבדה סם מסוכן מסוג קנאביס, בניגוד לדין, ומבלי שהיה בידיו רישיון.

במעבדה נמצאו עשרות שתילי קנאביס, בתוך עציצים, במשקל 113 ק"ג נטו, וכן החזיק המערער בכלים המשמשים להכנת סמים שלא לצריכה עצמית, במובן זה שבמעבדה היו כלים ואביזרים המשמשים להכנת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית.

ג. לאחר שהורשע, לפי הודאתו, הופנה המערער לקבלת תסקיר שירות המבחן.

מן **התסקיר הראשון מיום 13.11.18**, עלה, כי מאז גיל צעיר פיתח המערער דפוסי צריכה קבועה של סמים מסוג קנאביס באופן שפוגע בתפקודו היומי, אך כארבעה חודשים טרם הכנת התסקיר הפסיק, כדבריו, נוכח הסתבכותו ותנאי מעצר הבית.

בדיקות שתן שבוצעו בשירות המבחן העידו על ניקיון משרידי סם.

אין לחובתו של המערער הרשעות-קודמות, למעט הרשעות מתקופת שירותו הצבאי, עקב העדר מן השירות שלא ברשות, בגינם ריצה מאסרים בפועל.

המערער נטל אחריות על מעשיו, טען כי שכר את הדירה כדי לגדל קנאביס לצריכה עצמית, ביטא חרטה, והביע נזקקות טיפולית.

שירות המבחן **לא** מצא אצל המערער מאפייני אישיות עבריינית או אנטי-סוציאלית, והסתבכותו נובעת, להערכת שירות המבחן, מתוך התחברותו לסמים מסוג קנאביס.

שירות המבחן סבור, שאם לא יקבל המערער טיפול ייעודי באשר לשימוש בחומרים ממכרים, הסיכון להישנות העבירות יהיה גבוה.

המערער הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, תוך הבנה שהשתלבותו בטיפול היא הדרך באמצעותה ישיג את השינוי.

המלצת שירות המבחן הייתה לדחות את מועד הדיון בעניינו של המערער לשלושה חודשים, במהלכם ישולב המערער בתהליך אבחוני ביחידה לטיפול בהתמכרויות שבעיר מגוריו, תחת פיקוח שירות המבחן.

ד. מן **התסקיר השני מיום 21.2.19** עלה, כי המערער שולב בהליך טיפולי בהתמכרויות, והביע את שביעות רצונו מקליטתו ביחידה, ותיאר שהוא עובר במסגרת זו תהליך משמעותי.

היחידה לטיפול בהתמכרויות דיווחה, שהמערער מגלה אחריות בטיפול, מגיע באופן עקבי ורציף לפגישות הפרטניות ולבדיקות השתן המעידות על ניקיון מחומרים ממכרים.

צוות היחידה המליץ על המשך השתלבותו בתכנית, הכוללת המשך השתתפות בשיחות פרטניות, והגעה לבדיקות שתן.

שירות המבחן סבר, שהשמירה על ניקיונו של המערער מסמים, מהווה גורם מפחית סיכון משמעותי מפני הסתבכויות חוזרות, ומכאן ההמלצה לדחייה נוספת בעניינו לשלושה חודשים.

ה. **התסקיר השלישי בעניינו של המערער הוא מיום 27.5.19**, וממנו עולה, כי ביום 13.3.19 התקיימה וועדת החלטה ביחידה לטיפול בהתמכרויות, ובמהלכה דווח על המשך שיתוף פעולה משביע רצון מצד המערער המגיע ברציפות למפגשים, מוסר בדיקות שתן נקיות, ומגלה שיתוף כנה ופתוח בתכנים אישיים באשר לנסיבות התמכרותו לסמים, וקבלת דרכי התמודדות אפשרית בהווה ובעתיד.

בתום ההליך האבחוני, הוחלט על העמקת ההליך הטיפולי לצורך הרחבת התובנה של המערער, ולהגברת המודעות באשר להשלכות השימוש בסמים על חייו, והסיכון הכרוך בהתנהלות הכוללת דפוסים התמכרותיים, לצד ביסוס יכולתו לשמור על ניקיון מסמים.

מדיווח עדכני מיום 22.5.19 של גורמי הטיפול, נמסר, שהמערער ממשיך לגלות אחריות בטיפול, מגיע באופן עקבי וברציפות לפגישות הפרטניות, ובדיקות שתן המעידות על ניקיון מחומרים ממכרים.

הצוות המקצועי ביחידה סבור, שיש לאפשר למערער להמשיך בתהליך הטיפולי המשמעותי בו החל ביום 9.1.19, וזאת לתקופה ממושכת ומשמעותית, לביסוס מיומנותו של המערער להתמודדות נורמטיבית במישורי חייו השונים ללא שימוש בסמים.

מכאן המלצת שירות המבחן לנקוט בגישה שיקומית על-פני דרך עונשית.

שירות המבחן ציין עוד, כי המשך השתתפותו של המערער בטיפול המשמעותי שהוא עובר יתרום להפחתה בסיכון להישנות מעורבותו בהתנהלות מפרת חוק, ומכאן ההמלצה להעמידו בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במהלכו ימשיך את ההליך הטיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, תחת פיקוח שירות המבחן.

בנוסף, ונוכח קבלת אחריות מלאה מצד המערער באשר לביצוע העבירה, והחרטה שגילה, מומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 240 שעות כעונש חינוכי למען אוכלוסיה נזקקת, מה שימזער באופן משמעותי את הסיכון להישנות עבירה בעתיד.

ו. ב"כ המדינה טענה בפני בית-משפט קמא, שהמלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת העבירות, וכי מתחם הענישה ההולם הוא בין 10 חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל, ועל יסוד זה, עתרה המדינה להטלת מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, לרבות מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון.

ז. ב"כ המערער הצביע בפני בית-משפט קמא על הליך השיקום שעבר המערער, והודאתו שביטאה קבלת אחריות, וטען, כי יש להעדיף את שיקולי השיקום, ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

המערער עצמו הביע בפני בית-משפט קמא חרטה על מעשיו, והביע רצון להמשיך בטיפול בשירות המבחן.

ח. בגזר-דינו עמד בית-משפט קמא על מדיניות הענישה בעבירת של גידול וייצור סמים מסוכנים, והבהיר, כי מדיניות זו משתנה ממקרה למקרה ותלויה, בין היתר, בסוג הסם, כמותו, ונסיבותיו של הנאשם, וכן הפנה בית-משפט קמא למנעד של מתחמי הענישה בפסיקה הקיימת בסוגיה זו.

מסקנת בית-משפט קמא הייתה שמתחם הענישה ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל, ואולם, נוכח נתוני האישיים של המערער, סבר בית-משפט קמא, שראוי לחרוג ממתחם הענישה, ולהעדיף את שיקולי השיקום, כהמלצות שירות המבחן.

יחד עם זאת, הוסיף בית-משפט קמא, שאין לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, אלא תוך שינוי מסוים, במסגרת סמכותו של בית-המשפט לפי סעיף 40ד' של חוק העונשין, התשל"ז-1977.

בית-משפט קמא ציין, שאצל המערער הוכחו סיכויי שיקום ממשיים, אך הוסיף, שצו של"צ, כהמלצת שירות המבחן, אין די בו לצורך ביטוי היחס הנכון שבין חומרת העבירות לעונש ההולם אותן, חרף סיכויי השיקום, ולכן תמהיל הענישה ההולם במקרה זה הוא מתן הזדמנות למערער להמשיך בהליך השיקומי על דרך הטלת עונש מאסר קצר בעבודות שירות לצד צו מבחן.

לדעת בית-משפט קמא, לא יהא בהטלת עונש המאסר על דרך עבודות שירות כדי לפגוע בסיכויי שיקומו של המערער, ומנגד, יש בכך כדי לבטא נכונה את היחס שבין חומרת העבירה לבין הצורך להביא בחשבון את סיכויי השיקום.

על יסוד מכלול השיקולים, הטיל בית-משפט קמא על המערער את העונשים שפירטנו בפתח דברינו.

ט. המערער ממאן להשלים עם עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל עליו, וערעורו מונח בפנינו.

ריצוי העונש על דרך עבודות שירות מעוכב.

בערעורו, ציין המערער, כי הודאתו חסכה זמן שיפוטי ניכר, הוא היה נתון במעצר ממש מיום 17.7.18 עד 25.7.18, ושהה בתנאי מעצר בית מלא עד 2.8.18, מועד בו נפתח לו חלון התאווירות יומי בן שעתיים, בליווי

ובפיקוח צמוד למשך 13 חודשים.

בטיעוניו הדגיש ב"כ המערער, את השתלבותו המעולה של המערער בהליך הטיפול על-פני תקופה ממושכת במיוחד, ועקב כך זכה המערער לתמיכה נרחבת של שירות המבחן.

לכן גם קבע בית-משפט קמא בגזר-דינו, כי "**הוכחו בעניינו סיכויי שיקום ממשיים**".

טענת המערער היא, כי שגה בית-משפט קמא משדחה את המלצת שירות המבחן באשר לצו השל"צ, וסבר כי היעדרות להמלצה זו אינה מאפשרת ביטוי נכון של היחס שבין חומרת העבירות שביצע המערער לבין העונש ההולם, למרות סיכויי השיקום הטובים.

ואולם, ב"כ המערער סבור, שנוכח סיכויי השיקום המעולים בעניינו של המערער, ובהתחשב בכך שזו הרשעתו הראשונה של המערער, ראוי שעניין ההלימה יפנה את מרבית הבמה לטובת שיקולי השיקום, ולהם יינתן המשקל המכריע בכך שתאומץ המלצת שירות המבחן במלואה, מה עוד שאין למערער עבר פלילי.

באשר לשלוש הפעמים בהן הועמד המערער לדין משמעותי עקב היעדרות מן השירות, טוען ב"כ המערער, שנוכח תיקון חוק השיפוט הצבאי, עבירות צבאיות אלה **נמחקו מן המרשם הפלילי** עובר למועד הגשת כתב-האישום.

מוסיף המערער, שבגזר-דינו לא איפשר בית-משפט קמא לסיכויי השיקום להשליך באופן מהותי על הענישה הראויה למערער, אלא מצא בהם אך טעם להקלה בענישה בתוך מדרג הענישה שנקבע, ואולם, בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה, אין, לטעמו של המערער, הצדקה עניינית לדחות את המלצות התסקיר להטלת ענישה שיקומית, המשלבת צו של"צ וצו מבחן.

עוד נטען, שבית-משפט קמא לא נתן משקל בגזר-דינו לתקופה הממושכת בה שהה המערער בתנאים של מעצר בית מלא: למעלה משנה.

לטעמו של המערער, הענישה עליה המליץ שירות המבחן מגלמת בנתוני תיק זה את דרישת ההלימה, תוך מתן מעמד מרכזי לעקרונות השיקום.

טענה נוספת של המערער היא, שאין בעבירות בהן הוא הורשע, משום חומרה יתרה או מיוחדת, שיש בה כדי להצדיק את נסיגת עקרונות השיקום מפניהן.

לתמיכה בעמדתו, מפנה ב"כ המערער, בין היתר, ל-עפ"ג (מחוזי חיפה) 49266-02-17 **מדינת-ישראל נ' אוחיין** (16.3.17).

לבסוף נטען בהודעת הערעור, שראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על המערער צו של"צ, תוך שהוא מביע את הסכמתו להארכת צו המבחן לתקופה המירבית על פי החוק.

י. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 19.9.19, חזר ב"כ המערער על טיעונו, ואילו ב"כ המשיבה עמדה על-כך שגזר-דינו של בית-משפט קמא מקל עם המערער, וכי העונש שהוטל מאוזן לקולא, ואין להתערב בו.

ב"כ המערער ציין, כי תלויה ועומדת כנגד המערער תביעה כספית של אחד הבנקים, והוסיף שהמערער, מיד לאחר שעוכב ביצוע גזר-הדין, החל לעבוד, וכי ההליך השיקומי שהמערער נוטל בו חלק מאפשר לו להתמיד ולהשתלב במעגל העבודה, והדבר אף חשוב להצלחתו של אותו הליך שיקומי.

ב"כ המשיבה חזרה והדגישה כי גזר-דינו של בית-משפט קמא מאוזן ומקל עם המערער, ואין להסתפק בשל"צ בלבד.

יא. בהחלטתנו באותה ישיבה, הורינו על הזמנת תסקיר משלים של שירות המבחן, על-מנת לדעת האם ממשיך המערער בהתקדמותו החיובית, כפי שהצביע עליה שירות המבחן.

הונח בפנינו **תסקיר משלים של שירות המבחן (רביעי במספר) מיום 31.10.19**, בו צוין, בין היתר, כי המערער מסר, שהודות לטיפול שקיבל, הצליח לחולל שינוי בתחומים נוספים בחייו, סגר חובות כספיים, ולפני כשלושה חודשים השתלב בעבודה כנהג בחלוקת ירקות בשעות הלילה, והוסיף, שאם יהא עליו לבצע עבודות שירות, יתקשה לעמוד בריבוי המשימות: תעסוקה + טיפול ביחידה להתמכרויות, ובשל כך הביע חששו מפגיעה בתהליך השיקומי.

צוין עוד בתסקיר, כי מעיון ברישום הפלילי העדכני, עולה, שבמהלך תקופת הדחיה **לא** נפתחו נגד המערער תיקים פליליים נוספים.

מסכם שירות המבחן, שהמערער מטופל מזה כתשעה חודשים ביחידה לטיפול בתמכרויות, ונראה, כי הטיפול תורם לו, באופן שמסייע לו להימנע משימוש בסמים, ולערוך שינוי בתחומים נוספים בחייו (עבודה, מצב כלכלי).

שירות המבחן מוסיף, כי הוא מתרשם מן החשיבות אשר בהשתלבות המערער בשוק העבודה, כחלק מהליך השיקום שעבר, וכחלק מניסיונו של המערער לסגל לעצמו אורח חיים יצרני ותקין.

הואיל והמערער עובד בשעות הלילה, והטיפול מתקיים במהלך שעות היום, נראה כי המערער יתקשה לשלב בין העבודה, הטיפול, ועבודות השירות שהוטלו עליו על-ידי בית-משפט קמא.

ריבוי המשימות, כך ציין שירות המבחן, עלול לגרום לרגרסיה במצבו של המערער, ולחבל בתהליך השיקום שהוא עובר.

לפיכך, ועל מנת לעודד את המערער להמשיך בתפקודו התקין ובתהליך השיקום, ומבלי להמעיט מחומרת מעשיו, חוזר שירות המבחן על המלצתו להטיל על המערער ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 240 שעות לצד צו מבחן למשך שנה, במהלכה ימשיך שירות המבחן לעקוב אחר מצבו והתקדמותו של המערער בטיפול, וכן לגזור על המערער מאסר על-תנאי.

יב. בישיבה הנוספת שהתקיימה בפנינו ביום 7.11.19, חזר ב"כ המערער על עתירתו לקבלת הערעור, תוך הפניה לתסקיר המשלים העדכני, ואילו ב"כ המשיבה ציינה, שאין הצדקה להתערב בגזר-דינו המאוזן של בית-משפט קמא, מה גם שהענישה של 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות היא ענישה מקלה, בשים לב לכך שהמדובר במעבדת סמים שפעלה שנתיים, לפי עובדות כתב-האישום, ויש צורך בהרתעה.

יג. לאחר שנתנו דעתנו לעובדות כתב-האישום, בהן הודה המערער, ועל-פיהן הורשע, וכן עיינו בטיעונים לעונש שנשמעו בפני בית-משפט קמא, בשלושת תסקירי שירות המבחן שהונחו בפני בית-משפט קמא, בגזר-הדין של בית-משפט קמא, בהודעת הערעור על נימוקיה, בתסקיר המשלים העדכני של שירות המבחן מיום 31.10.19, בטיעוניהם של ב"כ שני הצדדים בפנינו בישיבות בית-המשפט מיום 19.9.19 ומיום 7.11.19, ולרבות עיונו בפסיקה הרלוונטית, מסקנתנו היא שדין הערעור להתקבל.

יד. נפתח ונדגיש, שרחוקים אנו מאד מלהמעיט בחומרת העבירות בהן הורשע המערער, הכל כפי שתואר ופורט היטב בנימוקי גזר-דינו של בית-משפט קמא, סעיפים 7 עד 9, ובכלל זה הפסיקה אליה הפנה בית-משפט קמא.

יחד עם זאת, מצדיקות נסיבותיו המיוחדות של המערער להפעיל את הוראת סעיף 40ד'(א) של חוק העונשין האומרת:

"קבע בית-המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".
(ההדגשה שלנו).

טו. לא נחזור על כל המתואר והמפורט בשלושת תסקירי שירות המבחן שהונחו בפני בית-משפט קמא, ומהם עולה ההצלחה הבולטת של התהליך השיקומי אצל המערער: בדיקות השתן הנקיות מחומרים ממכרים, התמדתו והשתתפותו בהליך האבחוני ובמפגשים הטיפוליים, הבעת האמון והביטחון מצד המערער בצוות המקצועי המלווה אותו, והמלצתו החד-משמעית של הצוות הטיפולי לאפשר למערער להמשיך בהליך זה לתקופת זמן ממושכת ומשמעותית לצורך העלאת בטחונו העצמי ושיפור המיומנויות

החברתיות שלו, כדי לאפשר לו להתמודד במישורי חייו השונים, ללא שימוש בסמים.

טז. למעשה, עולה מעיון בגזר-דינו של בית-משפט קמא, שאין כל מחלוקת בין ערכאתנו לבין הערכאה הדיונית, באשר להצדקה המלאה לחריגה ממתחם הענישה ביחס למערער, ולהעדפת שיקולי השיקום בעניינו של המערער, כהמלצת שירות המבחן (סעיף 10 של גזר-הדין), בהתחשב גם בכך שהמערער אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, קיבל אחריות על מעשיו, והוא נעדר דפוסי התנהגות עבריינית.

כמודגש כבר לעיל, ההליך השיקומי בעניינו של המערער נחל הצלחה מלאה, ונימוקיו של בית-משפט קמא בסעיפים 11-13 של גזר-דינו מקובלים עלינו במלואם.

יז. יחד עם זאת, הנושא בו לא היה מוכן בית-משפט קמא לקבל את המלצת שירות המבחן התמקד בכך שלדעת בית-משפט קמא, אין זה הולם להסתפק בהטלת צו של"צ, הואיל ותמהיל הענישה ההולם במקרה זה, לדעת בית-משפט קמא, הוא הטלת עונש מאסר קצר בעבודות שירות.

על כן, כמבואר לעיל, מתמקדים טיעוניו של המערער.

יח. בטרם נחליט בסוגיה זו ראינו לנכון, כפי שכבר ציינו, להורות על הזמנת תסקיר משלים.

עיון בתסקיר העדכני מיום 31.10.19 מצדיק להבנתנו, את העדפת המלצת שירות המבחן לפיה יוטל על המערער צו של"צ בהיקף של 240 שעות, ולצידו צו מבחן לתקופה לא קצרה ועונש מאסר מותנה.

לא זו בלבד שעולה מן התסקיר העדכני, שהמערער ממשיך ומתמיד בתהליך השיקומי היעיל והמוצלח ממנו הוא מפיק תועלת מירבית, אלא שהמערער השתלב, מזה שלושה חודשים, בעבודה כנהג חלוקת ירקות בלילה.

לדעת שירות המבחן, קיימת חשיבות להשתלבותו של המערער בשוק העבודה כחלק מתהליך השיקום שהוא עובר, וכחלק מניסיונו לסגל לעצמו אורח חיים יצרני ותקין.

שירות המבחן סבור, שהואיל ועבודתו של המערער היא, כאמור כבר לעיל, בשעות הלילה, ואילו הטיפול ביחידה להתמכרויות מתנהל בשעות היום, עלול הדבר להקשות על המערער לשלב בין העבודה, הטיפול, וביצוע עבודות השירות שהוטלו עליו, וכדברי שירות המבחן:

"להערכתנו, ריבוי המשימות עשוי לגרום לרגרסיה במצבו ולחבל בתהליך השיקום שעובר, ולפיכך חוזר שירות המבחן על המלצותיו כפי שהוגשו לבית-משפט קמא".

יט. דומה בענייננו, שבמקרה מיוחד זה, שבו תהליך השיקום נחל הצלחה מלאה באופן שהמערער עלה

(נכון לעכשיו) על מסלול של חיים נורמטיביים, כשהוא נגמל מהתמכרותו, ואף מצליח להשתלב בעבודה שמסייעת לו להתמודד עם בעיותיו הכלכליות, ובהתחשב בכך, שהמערער צעיר כבן 27, נעדר עבר פלילי, יש להעדיף את אינטרס השיקום, מתוך תקווה, כי נפתחה לפניו הדרך לחיים נורמטיביים, והוא ימשיך בה.

בנסיבות אלה, ראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, ולהטיל על המשיב צו של"צ בהיקף של 240 שעות, חלף 4 חודשי המאסר שירוצו בעבודות שירות, ובמקביל להאריך את צו המבחן מ-12 חודשים ל-18 חודשים, באופן שהמערער ימשיך להימצא בהשגחה תחת עינו הפקוחה של שירות המבחן, שיוכל במידת הצורך לפנות לבית-המשפט על-מנת לעתור לכך שעונשו של המערער יגזר מחדש.

כ. תמיכה בגישה זו מצויה, למשל, ב-עפ"ג (מחוזי חיפה) 49266-02-17 **מדינת-ישראל נ' אוחיון** (16.3.17), שאליו הפנה ב"כ המערער בטיעונו:

"אין חולק, כי העונש שגזר בית-משפט קמא הוא עונש מקל כפי שבית-משפט קמא עצמו אמר. אלא שבית-משפט קמא נימק והסביר כי מצא לנכון לחרוג מהענישה הראויה והמקובלת במקרה זה, משיקולי שיקום. לעניין זה פירט בית-משפט קמא את נסיבותיו האישיות של המשיב כפי שגם פורטו בתסקיר שירות המבחן, וכן להליך השיקום הממושך אשר המשיב לקח בו חלק במהלך ההליך השיפוטי, כפי שפורט בתסקיר, עוד התייחס בית-משפט קמא להודאתו המיידית ולגילו הצעיר, והחליט כפי שהחליט. איננו סבורים כי החלטתו זו של בית-משפט קמא להעדיף שיקולי שיקום, היא החלטה בלתי סבירה בצורה קיצונית המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור. לעניין זה מזכיר, בין היתר, את המלצות הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה בראשות כב' השופטת דורנר, שפורסמו בחודש נובמבר 2015, ושעניינם בהגברת מאמצי שיקום וצמצום השימוש במאסרים קצרים, כאשר מדובר בעבריינים המגיעים לראשונה להליך משפטי ולקראת גזירת עונש מאסר ראשון. גזר-דינו של בית-משפט קמא מאמץ בפועל את המדיניות, כפי שוועדה ממשלתית מצאה לנכון לעודד, ובנסיבות אלה איננו סבורים כי מדובר במקרה המצדיק את התערבותנו".

כא. התוצאה מכל האמור לעיל, היא שאנו מקבלים את הערעור, ומורים שחלף 4 חודשי המאסר לריצוי בעבודות שירות, אותם אנו מבטלים, אנו מטילים על המערער צו של"צ בהיקף של 240 שעות.

על שירות המבחן להגיש לבית-משפט זה את תכנית השל"צ לאישור, וזאת לא יאוחר מיום **16.12.19**.

בנוסף, אנו מאריכים את תוקפו של צו המבחן שבו העמיד בית-משפט קמא את המערער, כך שצו המבחן יהא **לתקופה של 18 חודשים**, ממועד גזר-דינו של בית-משפט קמא (1.7.19), חלף תקופת 12 החודשים שקבע בית-משפט קמא בגזר-דינו.

שאר חלקי גזר-דינו של בית-משפט קמא (המאסר המותנה, והקנס), עומדים בעינם ללא שינוי.

כב. המערער מוזהר בזאת, והדבר הוסבר לו על ידי בית משפט זה וראוי שהסנגור יסביר למערער זאת גם כן, שאם הוא יפר או לא יקיים את הוראות שירות המבחן, בין אם בנוגע לצו השל"צ, ובין אם בנוגע לצו המבחן, ניתן יהיה להפקיע צווים אלה, לגזור את דינו מחדש, ולהטיל עליו ענישה נוספת.

למזכירות בית-המשפט:

(1) יש להמציא את העתק פסק-הדין לשירות המבחן למבוגרים.

יש לוודא ששירות המבחן ימציא לבית-המשפט צו מבחן עדכני (בהתאם לאמור בפסק-דינו) לחתימת האב"ד, **לא יאוחר מיום 4.12.19**.

(2) בנוסף, יש להמציא את העתק פסק-הדין לידיעת הממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ג חשוון תש"ף, 21 נובמבר 2019, במעמד הנוכחים.

שושנה שטמר, שופטת
עמיתה

כמאל סעב, שופט

יגאל גריל, שופט עמית
[אב"ד]